31985D0613

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 20. prosince 1985,
kterým se jménem Společenství přijímají programy a opatření vztahující se k vypouštění rtuti a kadmia podle Úmluvy o předcházení znečišťování moře z pozemních zdrojů

(85/613/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Komise (1),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu (2),

vzhledem k tomu, že dne 3. března 1975 Společenství schválilo Úmluvu o předcházení znečišťování moře z pozemních zdrojů (3);

vzhledem k tomu, že se Společenství stalo rovněž smluvní stranou této úmluvy;

vzhledem k tomu, že Pařížská komise spravující úmluvu projednala programy a opatření týkající se vypouštění rtuti a kadmia a že Společenství bylo vyzváno k jejich schválení písemným hlasováním do 31. prosince 1985;

vzhledem k tomu, že ustanovení těchto programů a opatření jsou v souladu s ustanoveními příslušných směrnic Společenství, a sice směrnice 76/464/EHS (4), 83/513/EHS (5) a 84/156/EHS (6);

vzhledem k tomu, že je proto žádoucí, aby Společenství schválilo uvedené programy a opatření;

vzhledem k tomu, že Smlouva neposkytuje k tomuto účelu potřebné pravomoci kromě pravomocí na základě článku 235,

ROZHODLA TAKTO:

Jediný článek

1. Rada jménem Společenství schvaluje programy a opatření vztahující se k vypouštění rtuti a kadmia v rámci Úmluvy o předcházení znečišťování moře z pozemních zdrojů.

Znění těchto programů a opatření je připojeno k tomuto rozhodnutí.

2. Předseda Rady je zmocněn jmenovat osobu nebo osoby oprávněné k oznámení tohoto schválení Pařížské komisi do 31. prosince 1985.

V Bruselu dne 20. prosince 1995.

Za Radu

předseda

R. KRIEPS

(1) Úř. věst. C 286, 9.11.1985, s. 4.
(2) Úř. věst. C 352, 31.12.1985.
(3) Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 5.
(4) Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23.
(5) Úř. věst. L 291, 24.10.1983, s. 1.
(6) Úř. věst. L 74, 17.3.1984, s. 49.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ PARCOM 85/1

PROGRAMY A OPATŘENÍ

z 5. června 1985

o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z jiných odvětví, než je elektrolýza alkalických chloridů

KOMISE USTAVENÁ ÚMLUVOU O PŘEDCHÁZENÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ MOŘE Z POZEMNÍCH ZDROJŮ PODEPSANOU V PAŘÍŽI DNE 4. ČERVNA 1974,

s ohledem na ustanovení úmluvy a zejména na její čl. 18 odst. 3,

PŘIJALA TYTO PROGRAMY A OPATŘENÍ:

Článek 1

1. Každé vypouštění rtuti z jiných průmyslových odvětví než elektrolýza alkalických chloridů do mořské oblasti ve smyslu definice v článku 3a úmluvy nebo do vodních toků, které mořskou oblast ovlivňují, vyžaduje předchozí povolení příslušným orgánem dotčené smluvní strany. Povolení stanovují emisní normy pro vypouštění a jsou pravidelně revidována.

2. Emisní normy nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v odstavci 3 s výjimkou případů, kdy smluvní strana uplatňuje jakostní cíle v souladu s přílohami II a IV.

3. Mezní hodnoty, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postup pro vypouštění jsou uvedeny v příloze I. Mezní hodnoty se zpravidla vztahují k místu, kde odpadní vody obsahující rtuť opouštějí průmyslový závod.

Jsou-li odpadní vody obsahující rtuť upravovány mimo průmyslový závod v zařízení určeném k odstraňování rtuti, může dotčená smluvní strana povolit vztažení mezních hodnot k místu, kde odpadní vody opouštějí toto zařízení.

4. Aniž by byly dotčeny jejich povinnosti vyplývající z odstavců 1, 2 a 3 a z ustanovení úmluvy, mohou smluvní strany udělit povolení novým závodům pouze tehdy, uplatní-li tyto závody normy odpovídající nejlepším dostupným technickým prostředkům, je-li to nutné k předcházení a odstranění znečišťování.

V případě, že předpokládaná opatření z technických důvodů neodpovídají nejlepším dostupným technickým prostředkům, poskytne smluvní strana komisi před vydáním jakéhokoli povolení podklady na podporu svých důvodů, a to bez ohledu na to, jaký postup smluvní strana zvolí. Komise na svém příštím zasedání poskytnuté informace přezkoumá.

5. Pro účely těchto programů a opatření se „novým závodem“ rozumí:

— průmyslový závod, který zahájil provoz po dni přijetí těchto programů a opatření,

— stávající průmyslový závod, jehož kapacita zpracování rtuti podstatně vzrostla po dni přijetí těchto programů a opatření.

6. Referenční analytická metoda, která má být použita k určení přítomnosti rtuti, je uvedena v příloze III odst. 1. Jiné metody mohou být použity za předpokladu, že mez stanovitelnosti, přesnost a správnost těchto metod budou nejméně tak dobré jako hodnoty uvedené v příloze III odst. 1. Vyžadovaná přesnost měření průtoku odpadních vod je uvedena v příloze III odst. 2.

Článek 2

1. Smluvní strany navrhnou specifické programy pro vypouštění rtuti z difúzních zdrojů, které nejsou průmyslovými závody a na něž v praxi nelze uplatnit emisní normy uvedené v článku 1.

2. Účelem těchto specifických programů je zabránit nebo odstranit znečišťování. Programy obsahují nejvhodnější opatření a metody pro nahrazování, zachycování a recyklaci rtuti.

3. Specifické programy musí být zavedeny co možná nejdříve a v každém případě nejpozději do 1. července 1989 a musí být sděleny komisi.

Článek 3

Dotčené smluvní strany zajišťují monitorování vodního prostředí postiženého vypouštěním v oblasti vymezené úmluvou. V případě vypouštění postihujícího vody více než jedné smluvní strany spolupracují dotčené smluvní strany na harmonizaci monitorovacích postupů.

Článek 4

1. Komise zpracovává ve čtyřletých intervalech srovnávací hodnocení realizace těchto programů a opatření smluvními stranami na základě informací předaných v souladu s článkem 17 úmluvy. Tyto informace obsahují zejména:

— podrobnosti o povoleních, která stanovují emisní normy pro vypouštění rtuti,

— výsledky shromážděných informací nebo provedených soupisů týkajících se vypouštění rtuti do mořské oblasti a do vodních toků, které ovlivňují mořskou oblast ve smyslu čl. 1 odst. 1,

— informace stanovené v příloze IV odst. 2 v případě smluvních stran, které používají jakostní cíle,

— výsledky monitorování vodního prostředí prováděného v souladu s článkem 3. V případě uplatňování společného monitorovacího programu se tyto výsledky předkládají v jeho rámci.

2. Pokud se zásadně změní vědecké poznatky týkající se toxicity, perzistence a akumulace rtuti v živých organismech a sedimentech nebo v případě zlepšení nejlepších dostupných technických prostředků, uváží komise vhodné návrhy, kterými v případě potřeby zpřísní mezní hodnoty a jakostní cíle nebo zavede dodatečné mezní hodnoty a dodatečné jakostní cíle.

Článek 5

1. Smluvní strany provedou tyto programy a opatření do 1. ledna 1986.

2. Smluvní strany sdělí komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti těchto programů a opatření.

PŘÍLOHA I

Mezní hodnoty, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postup pro vypouštění

1. Mezní hodnoty a lhůty pro dotčená průmyslová odvětví jsou uvedeny v následující tabulce:

Průmyslové odvětví (1)	Mezní hodnota platná od:		Jednotka
	1.7.1986	1.7.1989	
1. Chemický průmysl používající rtuťové katalyzátory: a) při výrobě vinylchloridu	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
	0,2	0,1	g/t výrobní kapacity vinylchloridu
b) v jiných procesech	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
	10	5	g/kg zpracované rtuti
2. Výroba rtuťových katalyzátorů pro výrobu vinylchloridu	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
	1,4	0,7	g/kg zpracované rtuti
3. Výroba organických a anorganických sloučenin rtuti s výjimkou výrobků uvedených v bodu 2.	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
	0,1	0,05	g/kg zpracované rtuti
4. Výroba galvanických článků obsahujících rtuť	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
	0,05	0,03	g/kg zpracované rtuti
5. Průmysl neželezných kovů (2)			
5.1 Závody na regeneraci rtuti	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
5.2 Získávání a rafinace neželezných kovů	0,1	0,05	mg/l odpadních vod
6. Úpravny toxických odpadů s obsahem rtuti	0,1	0,05	mg/l odpadních vod

(1) Mezní hodnoty pro jiná průmyslová odvětví než elektrolýza alkalických chloridů, která nejsou uvedena v tabulce, jako např. papírenský a ocelářský průmysl nebo uhelné elektrárny, stanoví případně komise později. Do té doby stanovují smluvní strany emisní normy pro vypouštění rtuti samostatně v souladu s čl. 4 odst. 2 úmluvy. Tyto normy musí přihlížet k nejlepším dostupným technickým prostředkům a nesmějí být méně přísné než nejbližší srovnatelná mezní hodnota uvedená v této příloze.

(2) Na základě zkušeností s prováděním těchto programů a opatření a v souladu s čl. 4 odst. 2 zváží komise v patřičnou dobu návrhy na stanovení přísnějších mezních hodnot.

2. Mezní hodnoty vyjádřené jako koncentrace, které v zásadě nesmějí být překročeny, jsou uvedeny v tabulce pro průmyslová odvětví 1 až 4. V žádném případě nesmějí být mezní hodnoty vyjádřené jako maximální koncentrace vyšší než ty, které jsou vyjádřeny jako maximální množství dělené spotřebovaným množstvím vody na 1 kg zpracované rtuti nebo na tunu instalované výrobní kapacity vinylchloridu.

   Protože však koncentrace rtuti v odpadních vodách závisí na množství použité vody, které je u různých výrob a závodů různé, musí být ve všech případech dodrženy mezní hodnoty vyjádřené jako poměr množství vypouštěné rtuti k množství zpracované rtuti nebo k instalované výrobní kapacitě vinylchloridu, které jsou uvedeny v tabulce.

3. Průměrné denní mezní hodnoty jsou dvojnásobkem odpovídajících průměrných měsíčních mezních hodnot uvedených v tabulce.

4. Za účelem kontroly, zda jsou při vypouštění dodržovány emisní normy stanovené v souladu s mezními hodnotami uvedenými v této příloze, musí být zaveden monitorovací postup.

   Tento postup musí zahrnovat odběr a analýzu vzorků, měření průtoku odpadních vod a tam, kde je to relevantní, i měření množství zpracované rtuti.

   Není-li možno určit množství zpracované rtuti, může být monitorovací postup založen na množství rtuti, jež může být použito vzhledem k výrobní kapacitě stanovené v povolení.

5. Reprezentativní vzorek odpadní vody se odebírá po dobu 24 hodin. Množství rtuti vypouštěné za měsíc se počítá na základě denních množství vypouštěné rtuti.

   Zjednodušený monitorovací postup může být zaveden u průmyslových závodů, které nevypouštějí více než 7,5 kg rtuti za rok.

Poznámky

Mezní hodnoty v tabulce odpovídají průměrné měsíční koncentraci nebo maximálnímu měsíčnímu vypouštěnému množství.

Množství vypouštěné rtuti je vyjádřeno jako funkce množství rtuti použité nebo zpracovávané v průmyslovém závodě v tomtéž období nebo jako funkce instalované výrobní kapacity vinylchloridu.

PŘÍLOHA II

Jakostní cíle

V případě smluvních stran, které používají jakostní cíle, jsou emisní normy stanoveny tak, aby v oblasti zasažené vypouštěním rtuti bylo dosahováno příslušného jakostního cíle nebo příslušných jakostních cílů uvedených níže. Příslušný orgán v jednotlivých případech označí postiženou oblast a vybere z jakostních cílů uvedených v odstavci 1 níže cíl nebo cíle, o nichž soudí, že jsou vhodné k použití v postižené oblasti s ohledem na předpokládané využití oblasti a na skutečnost, že účelem těchto programů a opatření je předcházení a odstranění veškerého znečišťování.

1. K předcházení a odstranění znečišťování ve smyslu článku 1 úmluvy a v souladu s článkem 4 úmluvy se stanovují tyto jakostní cíle:

1.1 Koncentrace rtuti v reprezentativním vzorku masa ryb zvolených jako indikátor nesmí překročit hodnotu 0,3 mg/kg vlhkého masa.

1.2 Koncentrace rtuti ve slané vodě ústí řek (až k hranici sladké vody) postižené vypouštěním nesmí jako aritmetický průměr výsledků měření během roku překročit hodnotu 0,5 µg/l.

1.3. Koncentrace rtuti v těchto vodách ([1]) nesmí jako aritmetický průměr výsledků během roku překročit hodnotu 0,3 µg/l:

i) teritoriální vody;

ii) vody, jiné než ústí řek, mezi základní čárou, od níž se měří šířka teritoriálních vod, a pevninou, zasahující v případě vodních toků až k hranici sladké vody.

2. Koncentrace rtuti v sedimentech nebo v tělech měkkýšů a korýšů nesmí postupem času podstatně vzrůstat.

3. Pokud je na vody v oblasti uplatňováno několik jakostních cílů, musí jakost vody splňovat každý z těchto cílů.

4. Číselné hodnoty jakostních cílů uvedené v odstavcích 1.2 a 1.3 mohou být výjimečně do 1. července 1989 z technických důvodů zvýšeny 1,5 krát za předpokladu, že o tom bude komise předem informována.

([1]) Jakostní cíl pro volné moře není stanoven, poněvadž se předpokládá, že volné moře ochrání před znečištěním jakostní cíle pro teritoriální a jiné vody.

PŘÍLOHA III

Referenční metody měření

1. Referenční analytickou metodou pro stanovování obsahu rtuti ve vodě, rybím mase, sedimentech a v tělech měkkýšů a korýšů je bezplamenná atomová absorpční spektrofotometrie prováděná po vhodné úpravě vzorku, která především bere v úvahu prvotní oxidaci rtuti a následnou redukci rtuťnatých iontů Hg(II).

   Mez stanovitelnosti musí být taková, aby koncentrace rtuti byla měřena se správností a přesností ±30 % při následujících koncentracích:

   — v případě odpadních vod – desetina z dovolené maximální koncentrace rtuti uvedené v povolení,

   — v případě vnitrozemských povrchových vod – desetina koncentrace rtuti uvedené jako jakostní cíl,

   — v případě rybího masa a měkkýšů a korýšů – desetina koncentrace rtuti uvedené jako jakostní cíl,

   — v případě sedimentů – desetina koncentrace rtuti ve vzorku nebo 0,05 mg/kg sušiny, je-li tato hodnota vyšší.

2. Průtok se měří s přesností ±20 %.

PŘÍLOHA IV

Monitorovací postup pro jakostní cíle

1. U každého povolení uděleného v souladu s těmito programy a opatřeními stanoví příslušný orgán omezení, monitorovací postup a lhůty pro splnění příslušného jakostního cíle či cílů.

2. Smluvní strany oznámí komisi u každého zvoleného a uplatňovaného jakostního cíle:

   — místa vypouštění a prostředky rozptylování,

   — oblast, v níž je jakostní cíl uplatňován,

   — polohu míst odběru vzorků,

   — četnost odběru vzorků,

   — metody odběru vzorků a měření,

   — získané výsledky.

3. Vzorky musí být dostatečně reprezentativní z hlediska jakosti vodního prostředí v oblasti zasažené vypouštěním a četnost odběrů vzorků musí být postačující k prokázání jakýchkoliv změn vodního prostředí, přičemž se přihlédne zejména k přirozeným změnám v hydrologickém režimu. Analýza ryb ze slaných vod musí být provedena na dostatečně reprezentativním počtu kusů a druhů.

4. S ohledem na jakostní cíl v odst. 1.1 přílohy II vybere příslušný orgán indikativní druhy ryb, které budou analyzovány. Ve slaných vodách se vyberou druhy, které žijí v pobřežních vodách a jsou místně loveny, jako treska obecná (*Gadus morhua*), treska bezvousá (*Merlangius merlangus*), platýs evropský (*Pleuronectes platessa*), makrela obecná (*Scomber scombrus*), treska skvrnitá (*Melanogrammus aeglefinus*) a platýs bradavičnatý (*Platichthys flesus*).

ROZHODNUTÍ PARCOM 85/2

PROGRAMY A OPATŘENÍ

ze dne 5. června 1985,

o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění kadmia

KOMISE USTAVENÁ ÚMLUVOU O PŘEDCHÁZENÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ MOŘE Z POZEMNÍCH ZDROJŮ PODEPSANOU V PAŘÍŽI DNE 4. ČERVNA 1974,

s ohledem na ustanovení úmluvy a zejména na její čl. 18 odst. 3,

PŘIJALA TYTO PROGRAMY A OPATŘENÍ:

Článek 1

1. Každé vypouštění kadmia do mořské oblasti ve smyslu definice v článku 3a úmluvy nebo do vodních toků, které mořskou oblast ovlivňují, vyžaduje předchozí povolení příslušným orgánem dotčené smluvní strany. Povolení stanovují emisní normy pro vypouštění a jsou pravidelně revidována.

2. Emisní normy nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v odstavci 3 s výjimkou případů, kdy smluvní strana uplatňuje jakostní cíle v souladu s přílohami II a IV.

3. Mezní hodnoty, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postup pro vypouštění jsou uvedeny v příloze I. Mezní hodnoty se zpravidla vztahují k místu, kde odpadní vody obsahující kadmium opouštějí průmyslový závod.

Jsou-li odpadní vody obsahující kadmium upravovány mimo průmyslový závod v zařízení určeném k odstraňování kadmia, může dotčená smluvní strana povolit vztažení mezních hodnot k místu, kde odpadní vody opouštějí toto zařízení.

4. Aniž by byly dotčeny jejich povinnosti vyplývající z odstavců 1, 2 a 3 a z ustanovení úmluvy, mohou smluvní strany udělit povolení novým závodům pouze tehdy, uplatní-li tyto závody normy odpovídající nejlepším dostupným technickým prostředkům, je-li to nutné k předcházení a odstranění znečišťování.

V případě, že předpokládaná opatření z technických důvodů neodpovídají nejlepším dostupným technickým prostředkům, poskytne smluvní strana komisi před vydáním jakéhokoli povolení podklady na podporu svých důvodů, a to bez ohledu na to, jaký postup smluvní strana zvolí. Komise na svém příštím zasedání poskytnuté informace přezkoumá.

5. „Novým závodem“ se rozumí:

— průmyslový závod, který zahájil provoz po dni přijetí těchto programů a opatření,

— stávající průmyslový závod, jehož kapacita zpracování kadmia podstatně vzrostla po dni přijetí těchto programů a opatření.

6. Referenční analytická metoda, která má být použita ke zjištění přítomnosti kadmia, je uvedena v příloze III odst. 1. Jiné metody mohou být použity za předpokladu, že mez stanovitelnosti, přesnost a správnost těchto metod budou nejméně tak dobré jako hodnoty uvedené v příloze III odst. 1. Vyžadovaná přesnost měření průtoku odpadních vod je uvedena v příloze III odst. 2.

Článek 2

Dotčené smluvní strany zajišťují monitorování vodního prostředí postiženého vypouštěním v oblasti vymezené úmluvou. V případě vypouštění postihujícího vody více než jedné smluvní strany spolupracují dotčené smluvní strany na harmonizaci monitorovacích postupů.

Článek 3

1. Komise zpracovává v pětiletých intervalech srovnávací hodnocení realizace těchto programů a opatření smluvními stranami na základě informací předaných v souladu s článkem 17 úmluvy. Tyto informace obsahují zejména:

— podrobnosti o povoleních, která stanovují emisní normy pro vypouštění kadmia,

— výsledky shromážděných informací nebo provedených soupisů týkajících se vypouštění kadmia do mořské oblasti a do vodních toků, které ovlivňují mořskou oblast ve smyslu čl. 1 odst. 1,

— informace stanovené v příloze IV odst. 2 v případě smluvních stran, které používají jakostní cíle,

— výsledky monitorování vodního prostředí provedeného v souladu s článkem 2. V případě uplatňování společného monitorovacího programu se tyto výsledky předkládají v jeho rámci.

2. Pokud se zásadně změní vědecké poznatky týkající se toxicity, perzistence a akumulace kadmia v živých organismech a sedimentech nebo v případě zlepšení nejlepších dostupných technických prostředků, uváží komise vhodné návrhy, kterými v případě potřeby zpřísní mezní hodnoty a jakostní cíle nebo zavede dodatečné mezní hodnoty a dodatečné jakostní cíle.

Článek 4

1. Smluvní strany provedou tyto programy a opatření do 1. ledna 1986.

2. Smluvní strany sdělí komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti těchto programů a opatření.

PŘÍLOHA I

Mezní hodnoty, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postup pro vypouštění

1. Mezní hodnoty a lhůty pro dotčená průmyslová odvětví jsou uvedeny v následující tabulce:

Průmyslové odvětví (1)	Mezní hodnoty platné od:		Jednotka
	1. 1. 1986	1. 1. 1989 (2)	
1. Těžba zinku, rafinace olova a zinku, průmysl kadmia a neželezných kovů	0,3 (3)	0,2 (3)	mg/l odpadních vod
2. Výroba sloučenin kadmia	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l odpadních vod
	0,5 (4)	(5)	g/kg zpracovaného kadmia
3. Výroba pigmentů	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l odpadních vod
	0,3 (4)	(5)	g/kg zpracovaného kadmia
4. Výroba stabilizátorů	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l odpadních vod
	0,5 (4)	(5)	g/kg zpracovaného kadmia
5. Výroba primárních a sekundárních galvanických článků	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l odpadních vod
	1,5 (4)	(5)	g/kg zpracovaného kadmia
6. Elektrolytické pokovování (6)	0,5 (3)	0,2 (3)	g/l odpadních vod
	0,3 (4)	(5)	g/kg zpracovaného kadmia
7. Výroba kyseliny fosforečné nebo fosforečných hnojiv z fosfátových hornin (7)	–	–	

(1) Mezní hodnoty pro průmyslová odvětví nejmenovaná v této tabulce stanoví případně komise později. Do té doby stanovují smluvní strany emisní normy pro vypouštění kadmia samostatně v souladu s čl. 4 odst. 2 úmluvy. Tyto normy musí přihlížet k nejlepším dostupným technickým prostředkům a nesmějí být méně přísné než nejbližší srovnatelná mezní hodnota uvedená v této příloze.

(2) Na základě zkušeností s prováděním těchto programů a opatření a v souladu s čl. 3 odst. 2 zváží komise v patřičnou dobu návrhy na stanovení přísnějších mezních hodnot.

(3) Měsíční průměrná koncentrace celkového množství kadmia vztažená na průtok.

(4) Měsíční průměr.

(5) V současnosti nelze stanovit mezní hodnoty vyjádřené v jednotkách hmotnosti. Bude-li třeba, stanoví tyto hodnoty komise v souladu s čl. 3 odst. 2 těchto programů a opatření. Pokud komise mezní hodnoty nestanoví, platí hodnoty vyjádřené v jednotkách hmotnosti ze sloupce nadepsaného „1. 1. 1986".

(6) Smluvní strany nemusí mezní hodnoty dodržovat až do 1. ledna 1989 v případě závodů, které vypouštějí méně než 10 kg kadmia za rok a jejichž celkový objem nádrží pro elektrolytické pokovování je menší než 1,5 m^3, jestliže je takovéto opatření zcela nezbytné z technických nebo administrativních důvodů.

(7) V současnosti nejsou k dispozici ekonomicky proveditelné technické metody systematického odstraňování kadmia z odpadních vod pocházejících z výroby kyseliny fosforečné nebo fosforečných hnojiv z fosfátových hornin. Proto nebyly pro takové odpadní vody stanoveny žádné mezní hodnoty. Absence těchto mezních hodnot však nezbavuje smluvní strany povinnosti určovat podle čl. 1 odst. 1 těchto programů a opatření pro tyto odpadní vody emisní normy. Mezní hodnoty budou případně stanoveny komisí později.

2. Mezní hodnoty vyjádřené jako koncentrace, které v zásadě nesmějí být překročeny, jsou uvedeny v tabulce pro průmyslová odvětví 2, 3, 4, 5 a 6. V žádném případě nesmějí být mezní hodnoty vyjádřené jako maximální koncentrace vyšší než ty, které jsou vyjádřeny jako maximální množství dělené spotřebovaným množstvím vody na 1 kg zpracovaného kadmia. Protože však koncentrace kadmia v odpadních vodách závisí na množství použité vody, které je u různých výrob a závodů různé, musí být ve všech případech dodrženy mezní hodnoty vyjádřené jako poměr množství vypouštěného kadmia k množství zpracovaného kadmia, které jsou uvedeny v tabulce.

3. Průměrné denní mezní hodnoty jsou dvojnásobkem odpovídajících průměrných měsíčních mezních hodnot uvedených v tabulce.

4. Za účelem kontroly, zda jsou při vypouštění dodržovány emisní normy stanovené v souladu s mezními hodnotami uvedenými v této příloze, musí být zaveden monitorovací postup.

   Tento postup musí zahrnovat odběr a analýzu vzorků a měření průtoku odpadních vod a množství zpracovaného kadmia.

   Není-li možno určit množství zpracovaného kadmia, může být monitorovací postup založen na množství kadmia, jež může být použito vzhledem k výrobní kapacitě stanovené v povolení.

5. Reprezentativní vzorek odpadní vody se odebírá po dobu 24 hodin. Množství kadmia vypouštěného za měsíc se počítá na základě denních množství vypouštěného kadmia.

   Zjednodušený monitorovací postup může být zaveden u průmyslových závodů, které nevypouštějí více než 10 kg kadmia za rok. V případě průmyslových závodů na elektrolytické pokovování může být zaveden zjednodušený monitorovací postup jen v případě, že celkový objem nádrží pro elektrolytické pokovování je menší než 1,5 m^3.

PŘÍLOHA II

Jakostní cíle

V případě smluvních stran, které používají jakostní cíle, jsou emisní normy stanoveny tak, aby v oblasti zasažené vypouštěním kadmia bylo dosahováno příslušného jakostního cíle nebo příslušných jakostních cílů uvedených níže. Příslušný orgán v jednotlivých případech označí postiženou oblast a vybere z jakostních cílů uvedených v odstavci 1 níže cíl nebo cíle, o nichž soudí, že jsou vhodné k použití v postižené oblasti s ohledem na předpokládané využití oblasti a na skutečnost, že účelem těchto programů a opatření je předcházení a odstranění veškerého znečišťování.

1. K předcházení a odstranění znečišťování ve smyslu článků 1 a 4 úmluvy se stanovují tyto jakostní cíle ([1]), jež budou měřeny v místě dostatečně blízkém místu vypouštění:

1.1 Koncentrace kadmia ve slané vodě ústí řek (až k hranicím sladké vody) postižené vypouštěním nesmí překročit hodnotu 5 µg/l.

1.2 Koncentrace kadmia v těchto vodách postižených vypouštěním ([1]) nesmí překročit hodnotu 2,5 µg/l:

i) teritoriální vody;

ii) vody, jiné než ústí řek, mezi základní čárou, od níž se měří šířka teritoriálních vod, a pevninou, zasahující v případě vodních toků až k hranici sladké vody.

2. Vedle výše uvedených požadavků musí být výsledky monitorování prováděného v souladu s článkem 2 porovnávány s následujícími koncentracemi ([2]):

2.1 Koncentrace rozpuštěného kadmia o velikosti 1 µg/l v případě vod v ústí řek až k hranicím sladké vody.

2.2 Koncentrace rozpuštěného kadmia o velikosti 0,5 µg/l v případě těchto vod:

i) teritoriální vody;

ii) vody, jiné než ústí řek, mezi základní čárou, od níž se měří šířka teritoriálních vod, a pevninou, zasahující v případě vodních toků až k hranici sladké vody.

2.3 V případě nedodržení těchto koncentrací v jakémkoliv místě vnitrostátní sítě musí být komisi sděleny důvody tohoto nedodržení.

3. Koncentrace kadmia v sedimentech nebo v tělech měkkýšů a korýšů – pokud možno u druhu *Mytilus edulis* – nesmí postupem času podstatně vzrůstat.

4. Pokud je na vody v oblasti uplatňováno několik jakostních cílů, musí jakost vody splňovat každý z těchto cílů.

([1]) Jakostní cíl pro volné moře není stanoven, poněvadž se předpokládá, že volné moře ochrání před znečištěním jakostní cíle pro teritoriální a jiné vody.

([2]) Všechny koncentrace se vztahují k aritmetickému průměru výsledků získaných za 1 rok.

PŘÍLOHA III

Referenční metody měření

1. Referenční analytickou metodou pro stanovování obsahu kadmia ve vodách, sedimentech a tělech měkkýšů a korýšů je atomová absorpční spektrofotometrie po stabilizaci a vhodné úpravě vzorku.

   Mez stanovitelnosti musí být taková, aby koncentrace kadmia byla měřena se správností a přesností ±30 % při následujících koncentracích:

   — v případě odpadních vod – desetina z dovolené maximální koncentrace kadmia uvedené v povolení,

   — v případě vnitrozemských povrchových vod – 0,1 µg/l nebo desetina koncentrace kadmia uvedené jako jakostní cíl, je-li tato hodnota vyšší,

   — v případě těl měkkýšů a korýšů – 0,1 mg/kg vlhké hmotnosti,

   — v případě sedimentů – desetina koncentrace kadmia ve vzorku nebo 0,1 mg/kg sušiny (suší se při 105 až 110 °C do konstantní hmotnosti), je-li tato hodnota vyšší.

2. Průtok se měří s přesností ±20 %.

PŘÍLOHA IV

Monitorovací postup pro jakostní cíle

1. U každého povolení stanoví příslušný orgán omezení, monitorovací postup a lhůty pro splnění příslušného jakostního cíle či cílů.

2. Smluvní strany oznámí komisi u každého zvoleného a uplatňovaného jakostního cíle:

   — místa vypouštění a prostředky rozptylování,

   — oblast, v níž je jakostní cíl uplatňován,

   — polohu míst odběru vzorků,

   — četnost odběru vzorků,

   — metody odběru vzorků a měření,

   — získané výsledky.

3. Vzorky musí být dostatečně reprezentativní z hlediska jakosti vodního prostředí v oblasti zasažené vypouštěním a četnost odběrů vzorků musí být postačující k prokázání jakýchkoliv změn vodního prostředí, přičemž se přihlédne zejména k přirozeným změnám v hydrologickém režimu.

ANNEXE

DÉCISION PARCOM 85/1

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de mercure des secteurs autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article 1

1. Tout rejet de mercure de secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans des cours d'eau qui affectent la zone maritime, fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites décrites au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du mercure sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du mercure sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le mercure, la partie contractante concernée peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisations pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution. Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, informe la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission examine l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par „établissement nouveau":

— tout établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,

— tout établissement industriel existant dont la capacité de traitement du mercure a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de mercure figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 1. L'exactitude requise pour la mesure du débit des effluents figure à l'annexe III point 2.

Article 2

1. Les parties contractantes établissent des programmes spécifiques pour les rejets de mercure effectués par des sources multiples qui ne sont pas des établissements industriels et pour lesquelles les normes d'émission mentionnées à l'article 1er ne peuvent pas être appliquées dans la pratique.

2. L'objectif de ces programmes spécifiques est d'éviter ou d'éliminer la pollution. Ils comportent notamment les mesures et les techniques les plus appropriées en vue d'assurer la substitution, la rétention et le recyclage du mercure.

3. Les programmes spécifiques sont d'application aussitôt que possible, et en tout cas au plus tard le 1er juillet 1989, et sont communiqués à la commission.

Article 3

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 4

1. À des intervalles de quatre ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes sur la base des informations que celles-ci présentent à la commission conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

— les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de mercure,

— les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de mercure effectués dans la zone maritime et dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime, visés à l'article 1er paragraphe 1,

— l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,

— les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 3. Où cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du mercure dans les organismes vivants et dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à adopter des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 5

1. Les parties contractantes mettent en œuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.

2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel (1)	Valeur limite à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1er juillet 1986	1er juillet 1989	
1. Industries chimiques utilisant les catalyseurs mercuriels:			
a) pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,2	0,1	g/t capacité de production de chlorure de vinyle
b) pour d'autres procédés	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	10	5	g/kg mercure traité
2. Fabrication des catalyseurs mercuriels utilisés pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	1,4	0,7	g/kg mercure traité
3. Fabrication des composés organiques et non organiques du mercure, à l'exception des produits visés au point 2	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,1	0,05	g/kg mercure traité
4. Fabrication des batteries primaires contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,05	0,03	g/kg mercure traité
5. Industrie des métaux non ferreux (2)			
5.1. Établissements de récupération du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
5.2. Extraction et raffinage de métaux non ferreux	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
6. Établissements de traitement de déchets toxiques contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée

(1) Pour les secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, tels que les industries du papier et de l'acier ou les centrales thermiques au charbon, les valeurs limites sont fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément à l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes d'émission pour les rejets de mercure. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans la présente annexe.

(2) Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures et conformément aux dispositions de leur article 4 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels 1 à 4. Dans aucun cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de mercure traité ou par tonne de capacité de production de chlorure de vinyle installée.

   Toutefois, étant donné que la concentration de mercure dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de mercure rejeté par rapport à la quantité de mercure traité ou à la capacité de production de chlorure de vinyle installée, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.

3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant au tableau.

4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies dans la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

   Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et, le cas échéant, de la quantité du mercure traité.

   Si la quantité de mercure traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de mercure qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de mercure rejeté au cours d'un mois est calculée sur la base des quantités quotidiennes de mercure rejeté.

   Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 7,5 kg de mercure par an.

Notes

Les valeurs limites indiquées dans le tableau correspondent à une concentration moyenne mensuelle ou à une charge mensuelle maximale.

Les quantités de mercure rejetées sont exprimées en quantité de mercure traitée par l'établissement industriel pendant la même période ou en fonction de la capacité de production de chlorure de vinyle installée.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière à ce que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s) parmi ceux énumérés ci-après soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par les rejets de mercure. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au point 1 ci-après, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution telle que définie dans l'article 1er de la convention et en application de l'article 4 de ladite convention, les objectifs de qualité ci-après sont fixés.

1.1. La concentration de mercure dans un échantillon représentatif de la chair de poisson choisie comme indicateur ne doit pas excéder 0,3 mg/kg de chair humide.

1.2. La concentration de mercure en solution dans les eaux des estuaires, jusqu'à la limite des eaux douces, affectées par les rejets ne doit pas excéder 0,5 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année.

1.3. La concentration de mercure en solution dans les eaux suivantes ([1]) ne doit pas excéder 0,3 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année:

i) eaux de mer territoriales;

ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.

2. La concentration de mercure dans les sédiments ou mollusques et crustacés ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.

3. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.

4. À titre d'exception, dans la mesure ou cela s'avère nécessaire pour des raisons techniques et après notification préalable à la commission, les valeurs numériques des objectifs de qualité figurant aux points 1.2 et 1.3 peuvent être multipliées par 1,5 jusqu'au 1er juillet 1989.

([1]) Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que l'objectif de qualité pour les eaux territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en mercure des eaux, de la chair de poisson, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique sans flamme par spectrophotométrie, après avoir soumis l'échantillon à un traitement préalable adéquat tenant compte notamment de la préoxydation du mercure et de la réduction successive des ions mercuriques Hg (II).

   Les limites de détection doivent être telles que la concentration en mercure puisse être mesurée avec une exactitude de ± 30 % et une précision de ± 30 % pour les concentrations suivantes:

   — dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en mercure spécifiée dans l'autorisation,

   — dans le cas d'eaux superficielles, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,

   — dans le cas de la chair de poisson ainsi que dans le cas de mollusques et de crustacés, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,

   — dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du mercure de l'échantillon ou 0,05 mg/kg poids sec, la valeur la plus élevée étant d'application.

2. La mesure du débit doit être effectuée avec une exactitude de ± 20 %.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. Pour toute autorisation accordée en application des présents programmes et mesures, l'autorité compétente précise les restrictions, les modalités de surveillance et les délais limites pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.

2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur:

   — les points de rejet et le dispositif de dispersion,

   — la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,

   — la localisation des points de prélèvement,

   — la fréquence d'échantillonnage,

   — les méthodes d'échantillonnage et de mesure,

   — les résultats obtenus.

3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique. L'analyse des poissons d'eau de mer doit porter sur un nombre suffisamment représentatif d'échantillons et d'espèces.

4. En ce qui concerne l'objectif de qualité visé au point II de l'annexe 11, l'autorité compétente choisit les espèces de poissons à retenir comme indicateurs à analyser. Pour les eaux salines, les espèces localement capturées et choisies parmi celles habitant les eaux côtières peuvent inclure le cabillaud (Gadus morhua), le merlan (Merlangius merlangus), la plie (Pleuronectes platessa), le maquereau (Scomber scombrus), l'églefin (Melanogrammus aeglefinus) et le flet (Platichthys flesus).

DÉCISION PARCOM 85/2

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de cadmium

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de cadmium dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans un cours d'eau affectant la zone maritime fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites spécifiées au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du cadmium sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du cadmium sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le cadmium, la partie contractante peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisation pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles, lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, doit informer la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission doit examiner l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par „établissement nouveau":

— l'établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,

— l'établissement industriel existant dont la capacité de traitement du cadmium a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de cadmium figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 2.

Article 2

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 3

1. À des intervalles de cinq ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes, sur la base des informations que les parties contractantes présentent à la commission, conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

— les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de cadmium,

— les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de cadmium effectuées dans la zone

maritime ou dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime visés à l'article 1er paragraphe 1,

— l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,

— les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 2. Où cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du cadmium dans les organismes vivants dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à fixer des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 4

1. Les parties contractantes mettent en œuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.

2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédures de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel (1)	Valeurs limites à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1er janvier 1986	1er janvier 1989 (2)	
1. Extraction du zinc, raffinage du plomb et du zinc, industrie des métaux non ferreux et du cadmium métallique	0,3 (3)	0,2 (3)	mg/l eau rejetée
2. Fabrication des composés de cadmium	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l eau rejetée
	0,5 (4)	(5)	g/kg cadmium traité
3. Fabrication des pigments	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l eau rejetée
	0,3 (4)	(5)	g/kg cadmium traité
4. Fabrication des stabilisants	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l eau rejetée
	0,5 (4)	(5)	g/kg cadmium traité
5. Fabrication des batteries primaires et secondaires	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l eau rejetée
	1,5 (4)	(5)	g/kg cadmium traité
6. Électrodéposition (6)	0,5 (3)	0,2 (3)	mg/l eau rejetée
	0,3 (4)	(5)	g/kg cadmium traité
7. Fabrication de l'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée (7)	—	—	

(1) Pour les secteurs industriels qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, les valeurs limites seront fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément aux dispositions de l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes pour les rejets de cadmium. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans cette annexe.

(2) Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures, et conformément aux dispositions de leur article 3 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

(3) Concentration moyenne mensuelle en cadmium total pondéré selon le débit de l'effluent.

(4) Moyenne mensuelle.

(5) Il est pour le moment impossible de fixer les valeurs limites exprimées en poids. La commission fixe ces valeurs le cas échéant comme le prévoit l'article 3 paragraphe 2 des présents programmes et mesures. Si la commission ne fixe pas de valeurs limites, les valeurs exprimées en poids figurant dans la colonne „1er janvier 1986" sont maintenues.

(6) Les parties contractantes peuvent suspendre jusqu'au 1er janvier 1989 l'application des valeurs limites pour les établissements ne rejetant pas plus de 10 kg de cadmium par an et dont l'ensemble des cuves d'électrodéposition représente un volume inférieur à 1,5 m^3, lorsque la situation technique ou administrative rend cette mesure absolument nécessaire.

(7) Au stade actuel, il n'existe pas de méthodes techniques valables sur le plan économique qui permettent d'extraire systématiquement le cadmium des rejets résultant de la production d'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée. Aucune valeur limite n'a donc été fixée pour ces rejets. L'absence de ces valeurs limites ne dégage pas les parties contractantes de leur obligation, au titre du paragraphe 1 de l'article 1er des présents programmes et mesures, de fixer des normes d'émission pour ces rejets. Les valeurs limites seront fixées à un stade ultérieur par la commission, si le besoin s'en fait sentir.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels des rubriques 2, 3, 4, 5 et 6. Dans tous les cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de cadmium traité. Toutefois, étant donné que la concentration de cadmium dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de cadmium rejeté par rapport à la quantité de cadmium traité, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.

3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant dans le tableau ci-avant.

4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies à la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

   Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et de la quantité de cadmium traité.

   Si la quantité de cadmium traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de cadmium qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de cadmium rejetée au cours d'un mois doit être calculée sur la base des quantités quotidiennes de cadmium rejetées.

   Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 10 kg de cadmium par an. En ce qui concerne les établissements industriels d'électrodéposition, une procédure de contrôle simplifiée ne peut être instaurée que si l'ensemble des cuves d'électrodéposition représente un volume inférieur à 1,5 m^3.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s), parmi ceux énumérés ci-après, soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par des rejets de cadmium. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au paragraphe 1, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution au sens des articles 1er et 4 de la convention de Paris, les objectifs de qualité ci-après, qui sont mesurés suffisamment proche du point de rejet, sont fixés (1):

1.1. la concentration de cadmium en solution dans les eaux des estuaires jusqu'à la limite des eaux douces affectées par les rejets (2) ne doit pas excéder 5 µg/l;

1.2. la concentration de cadmium en solution dans les eaux suivantes affectées par les rejets(2) ne doit pas excéder 2,5 µg/l:

i) eaux de mer territoriales;

ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.

2. Outre les exigences ci-avant, les résultats du contrôle et de la surveillance continus effectués conformément à l'article 2 doivent être comparés aux concentrations suivantes (1):

2.1. dans le cas des eaux estuariennes jusqu'à la limite des eaux douces, une concentration de cadmium en solution de 1 µg/l;

2.2. une concentration de cadmium en solution de 0,5 µg/l dans les eaux suivantes:

i) eau de mer territoriales;

ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.

2.3. Si ces concentrations ne sont pas respectées, ne fût-ce qu'en un seul point du réseau national de contrôle et de surveillance, les raisons doivent en être avisées à la commission.

3. La concentration de cadmium dans les sédiments et/ou mollusques et crustacés, si possible de l'espèce *Mytilus edulis*, ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.

4. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.

(1) Toutes les concentrations se rapportent à la moyenne arithmétique des résultats obtenus pendant une année.

(2) Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que les normes de qualité pour les mers territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en cadmium des eaux, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique par spectrophotométrie, après conservation et traitement appropriés de l'échantillon.

   Les limites de détection doivent être telles que la concentration en cadmium puisse être mesurée avec une exactitude de ± 30 % et une précision de ± 30 % pour les concentrations suivantes:

   — dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en cadmium, spécifiée dans l'autorisation,

   — dans le cas des eaux superficielles, 0,1 µg/l ou un dixième de la concentration en cadmium, spécifiée par l'objectif de qualité, la valeur la plus élevée étant à retenir,

   — dans le cas de mollusques et crustacés, 0,1 mg/kg, poids humide,

   — dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du cadmium de l'échantillon ou 0,1 mg/kg, poids sec, séchage effectué entre 105 et 110 °C à poids constant, la valeur la plus élevée étant à retenir.

2. La mesure du débit des effluents doit être effectuée avec une exactitude de ± 20 %.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. L'autorité compétente précise les prescriptions, les modalités de surveillance et les délais pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.

2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur:

   — les points de rejet et le dispositif de dispersion,

   — la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,

   — la localisation des points de prélèvement,

   — la fréquence d'échantillonnage,

   — les méthodes d'échantillonnage et de mesure,

   — les résultats obtenus.

3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique.